

"Soča" izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana!

Vse letn f. 4.40
Pol leta " 2.20

Cetrt leta " 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri slanicah se plačuje za navadno tristop.

no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 " " " 2 "
6 " " " 3 "
Za večje črke po prostorn.

SOČA

V čem je naš spas?

Slovenci smo majhen narod. Število naše je piclo. No, ni bilo vedno takó. Nekdaj smo Slovenci posedali mnogo več sveta, nego li dandanes. Število Slovencev bilo je mnogo večje, nego li današnje. In, kdor ne napreduje, nazaduje; kdor ne raste, manjša, se in s časom zgine. Takó je z nami. Ali smo še takó dalje iti? Ne, ako nečemo poginuti, ako hočemo, da bodo Slovenci še dalje na svetu. Vsakemu je svoja koža ljuba, tako tudi nam Slovencem. To nam bodo nasprotniki naši vsaj priznali!

Kdo je Slovenec pokončeval, kdo je naših prednikov zemlje naseljeval z drugimi narodi? Kdo je spominjal in še spominja slovenski svet v tuji? To so delali, delajo in bodo delali sosedni narodi.

Mnogo sveta nam so sosedje naši uže iznevili. Kdo je zidal zidovje starodavnemu Ogleju? Kdo Trstu, Čedadu, Vidmu, kdo Gorici? In, kdo jimi danes gospodari? Kdo ugonablja brate naše onkraj Idrije? Kaj se ž njimi dogaja in kaj bodo na mestu 60.000 Slovencev čez nekaj let? Labi bodo in nič ne bo pričalo, da so Slovenci nekdaj tam prebivali, izmisi zgodovina; a še njej ne pizanatajo; tudi njo pačijo in jo zlorabijo. Imena mest, vasi, gor in rek prekrščujejo Italijani vše davno. Lotili so so uže naše dežele, upajoč, da pride uže v kratkem čas in prilika, koja jim bodo izročila slovenske dežele.

Zgodovina naša nas dovoljno uči, da rod za rodom, del za delom izginjam; ali bolje, da nas potujujejo v Lahe, Nomee ali Madjare. Koroško, nekdaj srce slovenskemu narodu, uže je skoraj popoloma potujčeno. Na Ogerskem, nekdaj popolnoma slovenske zemlji, ne sme Slovenec ni vedeti, da je Slovanec. Ravno tako je na Beneškem nešrečen slovenski naš rod! Zdaj sta na vrsti beneški in ogerški del razkosane Slovenije, čez nekaj let prišli bi na vrsto goriški, koroški in štirski in naposled kranjski Slovenci, ako bi dvžali roke križem. Tako bi rod za rodom ginel — to bi bila povest domovine naše slovenske. Hočemo li mirno pričakovati, da se vse tako zgodi! — Ne, pomagati si hočemo do zadnjega. A drugače, ne tako, kakor doslej, ko smo le zavirali iznarodenje. Zaprečiti je moramo! Postaviti moramo našim sovragom tak jez, da se ga ustršijo, da se niti predrnili ne bodo preskočiti ga.

Ta jez pa je Slovenska užajemnost. Vsa druga sredstva so uže vporabljali naši predniki, a zamaš, ker so se umikali slovenski vzajemnosti, katero bi se bili morali stanovitno ohraniti. V slovenske vzajemnosti je naš spas, naša rešitev! Slovenski narod, katerega je "kot listja in

trave", ubrani se lahko vsakojakim sovražnikom, ako je le vzajemen. Slovenci smo malo vejica ogromnega slovanskega drevesa. —

Kaj pa je slovenska vzajemnost? Uzajemem je naš, nko se posamezni roduvji njegovi mod seboj dobro poznajo; nko med seboj občujejo kakor bratje; nko si svoje koristi in potrebe razodevajo in si po bratski (uzajemno) pomagajo in se pedpirajo ter so vsi za enoga in eden za vse! Ta, našemu slovenskemu narodu neobhodno potrebna vzajemnost zamore na rešiti, nko jo širimo, oživljamo, budimo. Dokler ne bodo Sloveni posnemali v vzajemnosti sovrago naše, je vsa naša obramba prazno delo. Vzajemem narod slovenski bo tako krepák, tako silen, da se protivniki niti predrnili ne bodo kratiti mu pravice! Po zgotovljeni vzajemnosti Slovenov bodo konec mejnarodnim prepirom, ker Sloveni vseled svojega značaja ne bodo segali med druge narode; drugi pa si med Slovane ne bodo upali kakor zdaj stegati požljive svoje roke.

Dopisi.

Gorica, 5. marca. Druga "velika beseda" brahaga in podpornega društva v t. l.

Da bi dostojno slavilo 6 letnico društvenega obstanka, privedlo je "Brahno in podporno društvo" v Gorici "veliko besedo" z zanimivim sporedom. Kljubu nenavadnemu mrzlemu vremenu, doseglo je dosti gospodov iz raznih krajev — z Ajdovščine, Kanala in bližnjih vasi. Razen zopetne predstave "operete", seja občinskega starešinstva, bile so na vrsti točke "Nezakonska mati", sopran solo se spremiljanjem orkestra; domača pesem, "Po jezeru", mešan zbor se spremiljanjem orkestra; "Na boj", možki zbor se spremiljanjem orkestra itd. in nova šaloigra "Loterist". Tak program gotovo dela čast delalskemu podpornemu društvu v Gorici — ki še le 6 let obstoji. Kaj bodo še o 25letnici, nko bodo napredovalo, kakor zdaj?

Prva točka: "Opereta" zvršila se je povsem pojavno. Gospodje solisti gg. Koršič, Kronavetvogl, Strel i starešine so njih vloge častno rešili. "Nezakonska mati" teški spv, sopran solo se spremiljanjem orkestra rešila je gospodinja Pehani, vrtnarica v Podgori, povsem hvalevredno. Ponosna smo biti na svoj lep, čist, prijeten sopran in na svojo povske zmožnost! Da naš bi še večkrat razveseli, s kakim solo!

"Po jezeru", se spremiljanjem orkestra dopadala se je tako, da se je morala na občno zahtevanje ponoviti. Dobro bi bilo, ko bi se tudi druge narodne

posmi pri tacih prilikah pele, kajti to povija vesel in pokaže vrednost naših narodnih pesmi onim, ki se branijo vrniti jih v spored pri veselicah.

Četrta točka: "Zrinski Frankopauka" pela se je tudi to pot izborna; ravno tako 5. točka "Na boj" (sedaj v prvo z orkestrom).

Zadnja točka bila je nova šaloigra "Loterist", kojo je spisal za to veselico g. Zavrtanik. Kritikovati jo ni moj namen — vesel bil je dober, kajti g. pisatelj moral je na zahtevanje občinstva se na odru pokazati, ter sprejeti zahtavo i priznanje na vesel novo šaloigre "Loterist". Loterista igral je g. Zavrtanik sam, prav dobro igrali so svojo vlogo tudi vsi diletanti, g.čna Jug, g.čna Pehani, g. Bajt i g. Kopac. Čestitamo g. Zavrtaniku.

Posamezne točke spremiljal je orkester mestne godbe prav dobro; vodil ga je g. Pahor. Igral je tudi nekatere slovenske pesmi, ktere je nalašč zato privabil g. Pahor.

Po končani besedi bila je jako živahnha domaća zabava. Godba je igrala še nekatere slovenske skladbe: "Naprej", "Slavjanko", "Hej Slovenci", pevci so pa spevali razne pesmi. Vrstilo so se lepe napisnice, n. pr. g. podpredsednika napredku i složnosti pevkij in pevcev i godbe; gospod prof. Spinčič brahnu in podpornemu društvu, itd.

Tako je "Slovensko brahno i podporno društvo v Gorici" praznovalo 6 letnico svojega obstanka. Počastili so jo ž njih navzočnostjo mnogi g. čitalničarji — i druga gospoda iz raznih krajev. "V slogi je moč!"

V Gorici, dne 28. februar. — Večkrat sem čital v cenzuri "Sedi" prelepni in potreben opomin: "Slovenski starši, pošljajte svoje otroke v slovenske šole." To je res preščen in prekoristen opomin za naše se danje razmere. A žalibog, da Slovečci temu opomunu ne morejo slediti —. Vsako leto se naroči nekaj več slovenskih otrok, tako da imajo gg. učitelji čedalje več in preveč učencev, da jih morajo kakor si bodi odpravljati iz šole.

Kaj pa more ubogi oče z odpravljenim otrokom, ko postava pravi, da mora slehern otrok do 14. leta hoditi v šolo in tudi rokodelci ne smejno vzeti v počenje takih otrok, ki niso se doversili 14. leta. Vselej tega je mnogo staršev prisiljenih svoje otroke pošljati v italijansko šolo. Kako otrok napreduje v tej občinski šoli, in čemu se privadi, je dobro znano. Zazramovalci svojim reditevjem in pravi mestni postopci postanejo slovenski dečki, ki obiskujejo italijansko mestno šolo.

Gledé vzgoje slovenskih otrok je pač skrajni

LISTEK.

NESEM VAM NOVICE...

(Božična pravljica; češki napisal J. L. Hrdina; posl. Vlastimir. (Konec.)

Zdajci udari Cilko prek obraza.

"Hu, — osvobodi me, brat! — osvobodi me!" Blažu zavrti se v glavi, pred očmi skakajo mu krvave pošasti, cuti, kako se mu naglo odtrgate tudi roci raz prs, sliči kake tri ali štiri stoke v snegu — zgrudil se in padel bi bil v zamet, če bi ne bil se oprl ob steber.

"No, konečno!" zakliče Ponec, ko se jima posreči prižgati svetilnico, "a pazi bolje, da ti zopet ne ugasne! Pojd!"

Vstaneta ter gresta k bližnjemu stebru. Blaž stoji tu oprt, obraz mu je bled, in prostrašeno jih gleda. Ponec i. vojak ga debelo pogledata.

"Kje imas pa žensko?"

Blaž molči.

"Utekla?"

Nobenega odgovora.

"Lepa stvar. V katero stran jo je potegnila?" Blaž niti obrvi ne premakne. Ponec vzame vo-

jaku svetilnico iz rok, počeno, isčeta stopinj v snegu, opazujeta — kam pak v takem vetru. Komaj človek potegne nogo, uže zamete sneg stopinjo.

"No, midva pojdeva domu, Blaž, i poveva, kaj se je zgodilo. Idi tudi domov a vrvico pusti tu. Ker si jo pustil uti, bodes zarana sam visel tu. Jaz vsaj bi ne hotel biti v tvojej koži."

Se nekaj zagolči ter se obrne po sneženi ravni proti Slanemu. Vojak je šel pred njim, in kolikor je mogel, branil z rokavom svetilnico, da bi se jima na poti ohranila.

* *

Po jedni po polunoči je bilo uže, ko se je Tatar vračal. Otolkel je zasnežene čevlje, otresel v sneg zavito suknjo in potrkal na okno:

"Kdo je?"

"Le odpri."

Tatarca odpre i zopet zapre vežne dori.

"Ti se pojesh? — ktero?"

"Kolednico "Nesem vam novice..."

"I jaz ti tudi prinesem novico. V Slanem je bila danes zvezča ženska oboejena... Tedaj vendar ni resnica se zvezdo v razkrojenem jabelki!"

"Slišala sem. Bil je tu sošnjski sluha Ponec.

Blaž je šel mesto tebe — —"

"Blaž? — pozabil sem vprašati po njim, misil

sem, da uže spi v svojej čumati. A v takej sveti noči koga obesiti? — Hm, ne ljubi se mi niti siedi se, imel bi iti tje pogledat — —"

V tem trenotku nekdo v drugič potrka na okno.

"Blaž bode," reče Tatar ter gre odpret.

"Cilka! — kje si se vzela? — po polunoči? Vas bleda, zasopljena, — kod si blodila? — Odkodi si prišla?"

"Od vislice, iz gajev — hoteli so me obesiti, Blaž me je izpustil."

Cilka se je zgrudila k peči, in niti besedice niso mogli pripraviti iz nje.

"Žalostne novice so, to so novice!" plače Tatarca, "zakaj nam, o malo odrešenik, danes prinaša take novice!"

"Ne jokaj, žena, — jaz moram takoj v gaje."

A komaj se je dotaknil kljuk, vdaril je nekdo v tretje na okno.

"Za pet ran Kristusovih, kaj se godi!"

Zopet zaškrpajo duri Lidicke rabljenice in notri skoči Blaž. Bled je kakor mrlč. Kdor ga je videl pred uro, ne spoznal bi ga sedaj.

"Oče, za rana me bodo obesili, — izpustil sem Cilko!"

"Vem, mladenič, — i mene s teboj!"

Vsi pogledajo prestrašeni Tatara.

čas, da bi nači veljaki posebno čeželjni poslanci resno stopili na noge, da bi se v mesto za slovenske dečke priskrbelja potrebna šola; naj se slovenska dečka vadnica z oddelki pomnoži, ali pa občina slovensko šolo ustanovi. Saj Slovenci smo tudi davkoplaćevalci in postava je enaka za nas kakorša za druge narodnosti. Saj §. 19. se glasi: "Enakopravnost".

Sé spodnjega Krasa, 6. marca. - Zopet — ples! Kakó so nekje obč. starešini z eno roko podpisovali prošnjo za "paleto" a z drugo pa za "gran ballo", že uže naznana cenjena "Soča". Poglejmo sedaj še, kdo pleče! Kdo bi se ne čudil, ako zapazi na plesiči mlečozobu še šolo obiskujodo mladino! In ne, da je morda po naključju, ali po nevednosti starišev prišla šolo obiskujuča deklina na ples, ampak stariši našemili so otroka svojega ter ga peljali na "bal kordat". To je gorostasna bedarja! Se huje pa je to, da uže mlečozoba deklina na Krasu v cerkvi ugovarja opominom dušnega pastirja, da naj stariši pazijo na otroke ter jih ne puščajo k plesu — in to z ozirom na znan ministerški ukaz lanskoga leta. Tako daleč sedaj smo uže prišli s plesom na Krasu in sicer letos radi hude slabe letine. Ako duhovnik opominja in svari stariše, ugovarja šolo obiskujoci otrok, da on (ona!) pojde vse eno na ples, kajti to je uže zmenjeno. In potem se stariši še hudejo radi opominov ter celo nalačo, kljubujejo ženam o družino svojo in šolske otroke k plesiču! Kdo more na tak način kaj storiti, kdo poetane odražene mladine popolnoma divja? Proti cerkevnim opominom se kljubuje, nasprotuje od strani starišev in otrok. Na šolske prepovedi se nikdo ne ozira, ker ako učitelj kaznuje neubogljivega razposajenega paraglava, nakoplje si dosmrtno sovraštvo vse vaške klačarje.

Zupanstva so dobila laško leto ministerški ukaz, da naj sodelujejo pri tem, da bodo šolska mladina lepo in čedno se obnašala. Ali kaj so načini županstvom ministerški ukazi! Deveta briga. Mesto skrbeti za občni mir in red, še dajajo priliko in večkrat celo osebno slab izgled. To so slabi časi — in po takem vedenju gotovo še slabši pridejo.

Zdaj se podpisuje tudi po Krasu prošnja za versko šolo. Jeli zdaj drugačna? Prositi bi bilo bolj potrebujo, da se odstranijo slabi zgledi, kateri vlečejo mladiho k malopridružnosti n. pr. v prvej vrsti za odpravo plesu! To je bolj nujna in koristna zadeva.

Kaj pomaga v cerkvi in šoli učiti in svariti, ako ničredni stariši in drugi važni faktorji (županstva) isti pot k kvario z zgledom in dejanjem. Vse brez uspeha, dokler se spokopovalcev javne morale ne odstrani.

Deželenumu zboru izražamo pri tej priliki posebno priznanje, da je prestopil ob prošnjah za odpravo javnega plesa — na dnevni red. Tudi pri nas se prestopa — brez debafe — na dnevni red — čem reči — iz šole na plesiče! Toda, odgovornost prepuščamo njim!

Gtalež, 25. februar. — Cenjena "Soča"; tvoja 5. št. t. l. dala mi je pogum, da bi ti lahko z dopis postal nadležen. Zopet te prosim, da sprejmeš par vrstic spod mojega peresa.

Slehen je misil, da se bo kmalu poslovila od nas bela zimska odeja in se nam približala zaželjena spomlad, da bo dihati boljši zrak dobrodejne poumlaudanske narave. Toda "zima in gosposka ne prizaneseta", pravijo ljudje. In res, zopet je nam razgrena zima svoj beli plasti, mnogo debelejši od prejšnjega. V takem zimskem času človeku večkrat do-

"Da, tudi mene bodo obesili, — ti si moj sin, poreklo, jaz sem te navlač posal ter odšel... Takega evatgega večera nima danes nikdo na svetu — —"

"I nikjer niso danes peli otroci materi. Nesem vam novice — — tako žalostno kakor meni!" joče Tatarka.

Tatar se zagleda skozi okno v črno temo kajli vidi tam? Kaj, ko bi rajše utekel z otroci prej na konec sveta, nego dan napoči. — — Da!

"Napravite se, otroci!" reče, "vzemi vsak svoje, drugo pustimo vse tu in utecimo!"

"Kam, oče?"

"Po svetu!"

**

A za rana čudila se je cela okolica, ko so zvedeli, da so uže pred duem prišli vojaki k Lidički rabljenici ter so načili vse zaprto. Vdri so duri. Povsodi prazno. Kaj li hočejo tam? — Pregledali so vsak kot, iskali so po stopinjah v snegu, a vihar je do jutra vse sledi uničil.

"Kam so pa zginili Tatarovi?" vpraša sodnijski gospod.

Nikdo ne vede tega. A nekdo povide, da je srečal po noči nekje za Velvari dva moža in dve ženski, ki so hitro koračili proti Veltavi".

"Kaki so pa bili?"

"Kdo pak si to zapomni".

pušča čas, da se vade k gorki peči ter ga prav poturško izpušti kako pipa ter marsikaj premišljajo ali pa gre k sosedu ali prijatelju se kratkočasiti dolge zimske večere in tam slušati razne pogovore. Pri takih prilikah imel sem tudi jaz priložnost opazovati, kako prednost da zujo nekateri ljudje (zlasti ženske), iz komarja naredi velikega konja. Tako se je zgodilo z dop. iz Ot. v 5. št. cenjene "Soče". Človek bi ne misli, da bi take besede mogle škodovati, marveč le koristiti temu, ki bi jih osrčil. "Resnica oči kojje," pravi pogovor — Nemirov uzrok je le plapajoči ogenj grde nevošljivosti, koji se je v človeštvu tako vnel, da se je batil, da bo počgal vso pravo bratsko ljubezen, katere je uže tako malo — "Bajtarji" opravljajo kmeti, kmet pa "bajtarje", in tako živo v težavnem nemiru, oni, ki so si v tako tesni zvezi, da eden brez drugega ne morajo živeti. Samočiščenki dobitjo od kmeta nekoliko zemlješča, da si nasade krompirja in potrebnega zelja, kmet pomaga hišnik veliko posestvo obdelati. Pa za vse te zveze se nekateri nič ne zmenijo. Ljudi "želitati" od nog do glave in ognusno sovraštvo gojiti, to jim je najljubše. Kaj pa jim pomaga ta posel, saj jim v plačilo za tako delo nihče nič ne da. Saj ima vsak sam zadosti teško butaro hudoj prenašati, kje naj bi skrbel zlijati in še le potem drugo snažil in žlahnil v dušnem in telesnom stanju. Ako bi vsak nekoliko brzal svoje slabosti, gotovo bi lepše solnce ljubezni sijalo med bližnjimi. Sneg bo razkopnel in led se bo raztjal — naj bi ž njim tudi ona razdražljivost zginila. Ker je ravno sedaj štiridesetidanski post — tako prijeten čas opoliti stari mah, pregrah in hudoj, je toliko veči upanje, da bomo vrgli od sebe jezo in sovraštvo in vse pogubljivo! Da bomo mogli veselo preverati veseli velikonočni Alleluja.

gerski. — Čuje se, da Bismark dela na to, da zamenja v svoji politiki našo državo z Rusko. Bismark se ve da pri tem računa s prav lednim srcem: skrivnosti Avstrijske so mu veči nomi znane, — Ruska je močnejša — torej zanj dragocenjši zavezničnik, — pot dol do "nemškega" jadranskega morja pa bi bila jako lepa, torej bodimo rajši zaveznički s svojim dosedanjim nasprotnikom, — Nemška se ne boji nikogar!

To so oni duhovi, kateri so švigli iz značega zadnjega govora Bismarkovega, in ti po pravici morejo iznemirjati vodstvo naše unanke politike.

Domače in razne vesti.

Slabo spomlad bi imeli, ako bi se vremo ravnal po vremenskih prorokih. Napovedali so za mesec marec: od 1. do 5. mrzlo in neprijetno vreme; od 6. do 9. gorko; 11. dež; od 12. do 16. lepo; od 17. do 19. zjutraj mraz, da bo zmrzlovalo; 30. sneg in zmrzlina. Za april: do 4. mraz; od 12. do 17. občutljivo mrzlo, jasno in veterno; od 20. do 22. mrzlo in neprijetno. Majnik bo imel do 26. neki silic mrzle noči, poslednji dan pa — slano.

Od 1. do 5. se je prorokovanje ureničilo; od 5. se pa ne vriničuje, da bi bilo toplo, ampak je ravno nasprotno — v Gorici tako mraz, kakor še ni bilo letos in je le malo kedaj tako.

Burja, mraz in zameti drževali so pretekle dni promet čez Kras med Trstom in Dunajem. Dne 29. m. m. odpihati je moral kurir iz Trsta čez Gorico, Videm in Pontebo proti Dunaju. Burja po Krasu je grozna. Železniškega služabnika J. Steirerja vrgla je pod vlak in ga strašno raztrgala. Tudi na Laščem je minole dan močno snežilo.

Letošnja zima bila je izredno huda. Po vsej osrednji Evropi, po Alpah, in daleč v Rusiji in ob Balkanu leži sneg tako debelo, kakor že mnogo let ne. Od Švice pa do sredi Rusije bil je čeleznih promet kar po več dñih ustavljen, ceste zametene in zvezne pretrgane. Najhujšo gospodaril je sneg in Alpah, kjer so se udirali snežni plazvi in po povprečni centri podsluli nad 300 kg in hiš in uaičili veliko kvadratnih kilometrov gozdov. Tudi divjačina bila je hudo prizadeta, kar tolpoča uničevali so jo plazovi. Zima končala je tudi veliko ljudij in z Italijanskoga prihajajo uprav tožne vesti. Celo v Hercegovini bilo je toliko snega, da je njegova teža predrla stroha turški mošči. Po ravničah bil je in je deloma še po 1 do 2. metrov na debelo; na Solnograškem colu do treh metrov. Velikanske snežne plasti bodo imelo brez dvojbe upliv na lednike, da se ne bodo krčili, marveč zopet širili.

Gospod dr. Ferdinand Rajic, zdravnik, naš rojak, preselil se je iz Ajelle nazaj v Gorico.

Gospoda Simona Rutarja, c. k. profesorja v Spletu, imenovalo je naučno ministerstvo konzervatorjem spomenikov za Dalmacijo. Čestitamo!

Črno mašo za ranjim gospodom dekanom P. Kohalam imeli so čitalničarji v Bovcu 1. dne marca. R. I. P.

"Slovenski jez" je v izrednem občnem zboru soglasno izvolil svojega dobrotnika, prevzvodenega gosp. J. J. Strossmayerja, škofa v Djakovaru, v spomin njegove zlate maše, častnemu udom. — Isti dan je sklenil poslati preč. a Francou Košuti, dekanu v Ločniku, ki je izvoljen kanonikom prvostolne cerkve v Gorici, čestitko in priznanje zarad njegovega korektrega postopanja v narodnih težavnostih. — Sklenjeno je bilo tudi sestaviti tri peticije.

Vladiko Strossmayerja je povodom 50letnico njegovega mašništva mnogo slovenskih in slovenskih občin imenovalo svojim častnim občanom. Mestni zastop zagrebški hotel mu je tudi skazati zasluzeno čast. Bila je zarad tega preteklo soboto v mestnem zboru burna seja.

Večina hotela je staviti dva predloga. Dosedanji podžupan, gospod Crnadak, hotel je predlagati, mestni zbor naj sklene adreso vlađici Strossmayerju, katero naj mu dne 19. t. m. izrodi posebna deputacija ter ob jeduem pri tej svečanosti zastopa mesto Zagreb. Po drugem predlogu pa bi se bil imel Crnadak imenovati častnim meščanom. Ker nadžupan Sieber Crnadaku ni dovolil besede, ostavila je večina dvorana in zbor postal je nesklepčen. Razpor mej vlado in pristno narodno večino mestnega zobra raste.

Goriški "Sokol". Z navdušenjem sprejeli smo preteklo polejje vest o ustanovitvi goriškega telovadnega društva "Sokol"! Marsikateremu narodnjaku utripalo je srce samega veselja! Tudi jaz prišel sem bil k občnemu zboru v Marziničjevo dvorano; ginjen sem bil in blažen čut polnil mi je srce, ko sem videl tam toliko vrlih mladeničev zbranih k narodnemu delu. Nadejal sem, se kakor marsikdo, najboljšega uspeha. Pa žalibog, kaj je s tem društvom? Ali je

Politični razgled.

Državni zbor je brez razgovora sprejel podporo za goriške Furlane, katero smo v poslednjem listu omenjali.

Med vladami evropskih velevlasti razpravlja se vprašanje Bolgarsko kako živahno. Podal se je Bismarkov sin Herbert v London, da bi pregovoril Angleško za neki način rešitve tega vprašanja. Iz Carigrada je došel telegram: Včerajšnji ministarski sovet je sprejel ruski predlog glede nepostavnosti Koburžanove. Po ministarskem svetu naznanilo se bo to bolgarski vlad. Sultan je potrdil ministarski sklep in je Turčija brzjavno naznaniila Stambulovu Koburžanovo nepostavnost. To je položaj sedanjega trenutka.

Da je ono Nemško pritiskanje v prvi "rsti obrnjeno proti Avstrijsko-Ogerski, je naravno, ker v najostrejšem nasprotju sta si po načini unanji politiki upliva Avstrijski-Ogerski in pa Ruski na Balkanskem polotoku, izrekoma v Bolgariji. Ako pa Nemška deluje za Rusko, nasprotuje ob enem svojemu zavezničku Avstrijsko-O-

umrl ali zaspalo? Če je bilo društvo le mrtvo poročeno dete, naj se smrt vsaj naznani, kakor je običajno med omikanci; ako je pa društvo le zaspalo, bil bi vendar skrajni čas, da se zbudi. Kako lepo priložnost imelo je društvo, da bi si pripravilo dvojno! Pri "Zvezdi" je lepa dvorana z velikim odrom na razpolaganje. Tu bi bilo društvo lahko pritejalo veselice in plese na svojo korist. Ako bi se bil "Sokol" dobro postavil na noge, lahko bi bil dobil podporo od "bralnega in podpornega društva", katero letos vzhledno napreduje. Seveda, brez žrtve ni nič — odbor bi se bil moral nekoliko potruditi, samo od sebe ne gre. Kdor ne misli svoje dolžnosti spoljovati, naj se poslu odpove in prepusti mesto tistim, ki imajo kaj več resne volje delovati. Ker smo začeli, delajmo dalje, da se nam ne bodo nasprotniki posmehovali! Tedaj, dragi Sokoli, na noge, na delo!

Rodoljub.

Cez Predel je bila cesta 3 tedne zaprta se snegom. Zdaj so sneg prekidali, a kadar nastane južno vreme, zasuli bodo cesto zopet plazovi.

Dviji maček prišel je 2. dne t. m. ob 2. polnuniči v Krnicah na dvorišče med tremi cesarskimi hišami in je neznaško rjovel. Huda zima nad kuertenec ali pa parenje ga je tja zvabilo. Gozdinar Jožef Plesničar čul ga je in šel s puško nad njega ter ga je srečno ustrelil. Krasna žival svojega plemena je menda; meri čez prsi 40 in na dolgost 90 cm. Pošljeno ga na Dunaj, da ga pripravijo med reči, ki bodo poveličevali slavnost 40letnega vladanja N. Veličanstva.

Slovencem na Goriškem sploh, posebno pa onim v mestu in v okolici, ki so pripravljeni tudi iz naravnega ozira kaj storiti ter svojim domaćin ljudem, pravim odkrito-rénim prijateljem pomagati, toplo priporočamo, naj hodijo kupovat potrebnega papirja in pisarnih potrebščin (pozneje tudi knjig) v novo prodačnico dobro poznatega bivšega učitelja Gasparja Likar v Semeniških ulicah hšt. 10, kateri bo kmalu imel v zalogi vse prav po tisti ceni, ket drugi knjigotržci, ako bo videl, da mu gre roba spodrok. Upamo, da kedor je le količaj zaveden, ne pojde zarad pol perea niti zarad enega solda memo njegove prodajalnice. Slovenci živijo Gorie, pa bi njega pustili poginiti!

Vabilo k LXXIX. odborovi seji "Matica Slovenske" v sredo 14. marca 1888. I. ob 5. uri popoldne v Matičini hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevní red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXXVIII. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo odseka: a) gospodarskega, b) književnega. 4. Poročilo tajnikovo. 5. Razgovor o občinem zboru in posamezni nasveti. V Ljubljani 13. marca 1888.

JOSIP MARN, predsednik.

Darovi sv. Očetu se vedno dohajajo iz vseh krajev sveta. Do sedaj se je nabralo skupaj 800 duhovskih prstanov, 9000 kelihov, 30.000 štol, 100.000 pektoralov, 50.000 mašnih plaščev, in 40.000 kornih srajčic. Mnogo plaščev je silno dragocenih. Štola, ki so jo napravile gospe v Bogot, država Kolumbija v Ameriki, je iz srebrnega brokata in okrašena s 14.800 biseri, 800 smaragdi in 340 diamanti.

"Pedagogiškega društva" občni zbor v Krškem izdal je dne 1. marca t. l. nastopno Izjavovo. Današnji zbor "Pedagogiškega društva", mnogobrojno obiskan od učiteljstva in slovenskega razumnosti, katera činitelja visoko cenita duševno probudo našega naroda na podlagi dosedanjih napredovanjih in šolskih zakonov in se vsled tega nikakor ne more strinjati z Liechtensteino in Šolskim predlogom, preide o tej točki na dnevní red, ker je za trdno uverjen, da bodo naši poslanci in vlada vsled svoje previdnosti in navdušenosti za narodno prosveto zaprečili vsako nevarnost, ki preti s tem predlogom sedanjih šoli in samostojnosti slovenskega učiteljstva. Pač pa zbor, poudarjajoč dosedanje vzajemno delovanje slovenskega duhovenstva in učiteljstva šoli in narodni izobražbi na korist, s pedagogiškega stališča, kako občaluje provzročeno agitacijo proti slovenskemu učiteljstvu in sedanjem domaći šoli, katera je pri nas vsekozi versko katoliška, a žalibog — pre malo narodna.

Nove orgle. V spodnjem Drauburgu so imeli 22. januvara t. l. prav veseli praznik. Med mogočnim grmenjem topičev blagoslovili so krasne, nove orgle z 12. spremeni. Dvanaest lepo oblečenih mladeničev s prehaljami in gorečimi svečami prikrala pred vel. čast. gosp. prostom, ki je z mitro in drugo bogato višje pastirske opravo in mnogobrojno asistenco zavrsil sveto opravilo blagoslovjanje orgelj.

Med pridigo so se milosrdečne orgle mnogokrat oglašale ter kazale, kako nalogu bodo izpolnjevale, namreč: povzdigo časti božje pri svetih obredih in delsle občanom veselju in tolazbo. Pevski zbor je pod izvrstnim vodstvom kapelnika gosp. Krsek-a ceciljanško težko mašo prav izborni zvrševal. Glasovi pevkinj in pevcov bili so čisto doneči. Velika cerkev bila je natlačena ljudstva, kojemu vstopa le veseli

dan nepozabljeno. Orgle, cerkevi prava krosota, iamjo dvoje spominskih napisov: Kronografski proslavlja sv. Jožefa, kateri je bil 19. marca m. novim orgljam patrona izvoljen, drugi je nemški, koji slovo "Te orgle so izdelane v l. 1887 v časten speci: petdesetletnega mašništva sv. očeta Leon. XIII."

Bratoma Zupan v Kamnigorici na Gorenjskem je zahvala za izpeljavo orgelj, pri katerih ni le vnaša, oblika okusna, ampak je tudi mehanika solidna in pripravno vložena, kakor tudi glas apliven nežno čmočan, da je mogočnost orgelj občudovanja vredna. Preskušal in označil je te orgle spodaj podpisani kapelnik v Celovci tako - le:

Leonove orgle v čast 50 letnega jubileja sv. očeta Leona XIII., bili so v Spodnjem Drauburgu postavljene in 22. januvara t. l. blagoslovljene. Orgle so izdelane od bratov Zupan iz Kamnigorice na Gorenjskem, po sestavi se sapnico na stožce. Podpisani je ta novi stroj preskušal ter zamore z naravnijo zadovoljnostjo zatrdiriti, da te orgle svojima mojstroma dajajo najodičnejše spričevalo. Orgle so praktično, jednotično, pa v najakusnejši unajni obliki napravljene. Z naravnijo skrbnostjo in natančnostjo je pa vložena in izpeljana mehanika. Kar se pa naravnijo ceniti mora, je jasna, čista, lepo - mila intonacija, katera na miloti tudi v skupni moči ne zgubi. Na teh orgljah je jako lahko igrati; registri ubogajo najmanjšemu pritisku enega prsta. Prav željeti je, da bi brata Zupan tudi z Koroške došivala mnogo naročil; temveč, ker je tudi cena orgljam primereno nizka. Orgle v Spodnjem - Drauburgu imajo 12 pevajočih, 3 kolktivnike in 2 zvezna spremena in stanejo le 1542 gl. Aleksander Lučovnik, stolni kapelnik v Celovci.

Čemú so ubožni slovaški (slovenski) otroci? O tem poroča "Gr. cest." takó-le: "Madžari i nakupujejo kar v gromadah ubožna deca slovaška, katero izvažajo, kakor nekdaj kupci egipški, v južni del ogerskega, posebno pa v Segedin, njega okolico in v Wasarheli, kjer jih vsprijemajo mnogo gostevilni Madžarji, ki nimajo otrok. No s tem hoté obogatiti narod svoj v trju slovensko in vzgojiti novodobne janica in rje, ki bodo pomagali tlačiti slovensko rajo pod samostalom tatarskega šovinizma. Ži letos so določili za takó nakupovanje 4000 gl. a do sedaj so nakupili že nad 300 slovaških sirot." Še slovensko krvijo se mora torej oplemeniti "žlahtui" narod madžarski, če hoče še nadalje vtrajati na zemlji. No pa saj je prejel tudi vao kulturo iz slovenskih rok, kajti Slovani so jih učili obdelovati polje in vrediti življenje družinsko; Slovani so učili Madžarje grabiti, zato grabljereblije; njive so rahnili z brano=borono; če je bil dež, bežali so pod slovensko streho=eszterha; lačni so sedali za stol=asztal ter so obedovali obéd; še-le pri Slovanih so se naučili živeti v druzbi=dorosba, drusba; še-le slovani so jih naučili ljubiti žene=zsaua, ki so jim pestovale otročice=ordosice, da niti bratov=baratum, — niso poprej poznali! Ia vender so danes le oni plemeniti in vitežki narod! Toda Slovenska ura se tudi bliža!

Kako smo dobili tabak? Evropeji naučili so se spoznati in rabiti to zelišče v Ameriki, da sedaj na miljarde in miljarde popihamo v zrak. Turki, največji čestilci tabaka pa vedó pripovedovati o postanku njegovem naslednjo legendó:

V nekej hudej zimi naleti prokok Mahomed na neko od mraza vso otrpljo kačo. Usmili se mu, poberejo z tál in vtakne v rokav, kjer je kmaj oživel in si opomogla vsled gorkote prorokovega svetega telesa. Komaj kača začuti, da je popolnem zdrava, pokuka iz rokava in reče: "Prorok božji, ugriznem te!" — Mahomed dé: "Povej mi poprej kak pameten uzrok, zakaj me hočeš ugrizniti in potem naj bo že kar more". — Razpór in vojska je med tvojim in mojim rodom, — dé mu kača. — "Ali jaz sem bil milostljiv s tabo." — Mogel bi mi vendar tudi kaj slabega storiti!" — Mahomed dé: "Ne bodi nevaledžna, o kača, dobrotniku svojemu!" Ali kača mu odgovori: "Storiti moram takó, kajti zaprisegla sem se imenu Najvišnjemu, da ne prizanesem nikomar iz redu človeškega." — "No torej ugrizni me v imenu božjem", — dé prorok, kateremu pobožnost ni dopustila, da bi kača postala krivoprisežnica. Ugriznila ga je v roko. Mahomed hitro iztresa kačo iz rokava, izse krv in strup iz rane, pljune to na tla, in glej! hipoma vzraste na onem mostu predivna lastlina, katere lastnosti spajajo kačji strup s krvjo prorokovo in to je tobak, ki je še dandanašnji tolazba in preganjalec vseh skrbij pravovernih Moslemov. — Takó govori turška legenda.

Učiteljice v Dolnji Avstriji. Deželni odbor dolnjeavstrijski predložil je dežel. zboru izkaz o delovanju učiteljic. Po tem izkazu povzemamo, da je v Dolnji Avstriji 21 okrajev, a v teh učiteljuje 1263 učiteljice. Le na Dunaji jih je 553, v Hernalsu 296, a v Sechshaus-u 158. Omoženih je 296, a prostih 967. Tam se smejo namreč učiteljice tudi možiti, kakor pri nas v Istri, ne da izgubé službo. No vse kaže, da jim bodo moral tudi naš dež. zbor, dovoliti te zakonske križe in težave, če bodo kajti imeti redno želstvo v svoji de-

želi. — Vidimo namreč, da se naših učiteljic toliko pomoži, da so vedno prazna mesta. Letos smo morali vsprejeti tri omožne učiteljice — še Bog da se bile. Če pa se jim tega ne dovoli, misliti bodemo, da se kakó drugače uredi šolske razmere. Branit možiti se učiteljicam nikakor ne more, — če le dobé ženine, kajti to zahtevajo vsa humanitarna in moralna pravila.

Čudno društvo L. 1816. obelodanil je nek časopis v velikem mestu na Nemškem, nastopni poziv: Ves moški svet našega mesta vabimo, da se udeleži ustanovitve "moškega krparskega društva." Ker mnogo gospodinje porabijo ves čas na lepotičenje, čitanje, sprejanje, vizite, igranje na karte, obiskovanje gledališč in druga nježna opravila; ker matere svojih hčer in ne učé več le-tega "prenizkega" in "sramotnega" dela, in ker tudi navadne šivilje nečejo več krpiti ponošene obleke, zategadelj združilo se je že nekaj mož iz srednjega stanu, ki so spoznali, da vsak obdarjen s posvetnim blagom in da mora iti tako gospodarstvo rakovo pot, ako se ne kropa ponošene obleke, hočejo si torej sami krpiti svoje srajce, suknje, hlače, nogovice, itd. Taka opravila bodo delali skupno, da si bojo pomagali v tem sè svetom in dejanjem. Za začetek smo pridobili nekaj izbornih krojačev, ki v početku pouči društveniku v tem poslu". — No ne vemo, ali so res kedaj oživotvorili tako društvo; škodovalo bi gotovo ne. Saj je pa tudi nek ameriški list priporočal vse drugačno vzgojo deklic, kar so čitali naši naročniki v "Sočini" prilogi, ki je nekak odmev na gornji originalni poziv.

Stric Tomova koča ali življenje zamorcev v robnih državah svobodne severne Amerike. Angleški spisala Henrieta B. Stowe. Iz nemškega posloveni Franc Malavašič. Drugi pravljenci natis. V Ljubljani. Založil in izdal Janez Giontini. 1888. Ker je te knjige prvi natis že popolnem pošel, priskrbel je g. Janez Giontini letos drugi. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Uradniki, učitelji, krojači, devljarji in vsi oni, ki morajo mnogo sedeti, navadno mnogo trpe za hemoroidemi. Neredno probavljajo, zagačujejo, glavobol, naval krv, omoticia itd. jih prepogosta nadleguje. Proti vsem tem bolezni pomagajo švicarska zrnsa R. Brandta, ker opravijo uzrok bolezni. Kdor je v priložnosti k imenovanim bolezni, naj si jih vsak z uporabljenjem švicarskih zrnec odvraťa. Dobivajo se ta zrnica po lekarnah za 70 kr. škatljica.

Zahvala.

Podpisani štejem si v dolžnost, da se javno in prav iskreno zahvalim gospodu dr. And. Lissaku, tukajnjemu zdravniku, Gospodske ulice št. 23 I., ki je z izredno svojo zdravniško vednostjo in požrtvalno skrbljivostjo, združeno z jako blagodejno prijaznostjo in mehkobo, ozdravil meno hudega in nevarnega obseg a gnezda, mojo devetletno sestrino Lizo pa do golgotrjnega toka izpod zob, kateremu smo prej poludrugo leto iskali zastonj stalne in zdatne pomoči. Upam, da sè svojo najtopljejšo zahvalo, izrečeno gospodu zdravniku, ustrežem tudi slavnemu občinstvu, kateremu želim v enakih nadlogah enako hitro in gotovo pomoč.

V Gorici, 10. marca 1888.

ANTON HUMAR.
Na Placuti, 7. III.

ZAHVALA.

Odbor "Slov. bralnega in podpornega društva" v Gorici zahvaljuje se prav iskreno g. L. Pahorju, pevovodji, vsem pevcom in pevkinjam, g. A. Zavertaneku, spisatelju žaloigre "Lotrist", vsem igralcem in igralkam na njihovem prijaznem in požrtvalnem sodelovanju pri društveni besedi dne 4. t. m.

V Gorici, 7. marca 1888.

ODBOR.

Zahvala.

Za izraženo sočutje o času bolezni, kakor tudi za mnogoštevilno udeležitev pri pogrebu nepozabnega sopruha

Morenca Savelli-ja

izrekam tem potom najsrcejšo zahvalo predstitej duhovščini, slavnemu starešinstvu Šempaskemu, udom bralnega društva in vsem drugim občinarjem, pa tudi gg. pevcom za ginaljivo nagrobnico.

V Šempasu, dne 29. februarja 1888.

JOSIPINA SAVELLI.

Olikana ženska,

katoličanka od 25. do 35. let, ki je zmožna dobro gospodinjo namestovati in 5 letnega dečka vzgojevati, dobi prijetno službo, ako pošle pismo na uredništvo "Soče" pod naslovom: A Z, 908. Pismu je pridati fotografijo in opis dosedanjega svojega življenja. Razen tega se zahteva vzgledna nraynost, prava ženska dobrohotnost in priljubljen značaj.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami, ki izhaja dvakrat na mesec na celi poli. in priča polejelsko, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarsko novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. "Kmetovalec" stoji na letu 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izše stevilke tistega letnika.

KMETOVALEC.

VRTNAR

je list s podobami, ki prima sadijske in sploh vrtinarske članke in izhaja dvakrat na mesec. "Vrtnar" dobe naročniki "Kmetovaleca" zastonj.

Prodaja mnogoverstnih požlahtenih dreves.

Pri grajščini visokorod. gosp. grofe Lantherija na Splatu pri Vipavi se predra več tisuč mnogoverstnih žlahnih dreves: jabolk, hrušek, češenj, marilc i. t. d.

Cena drevesa je po starosti in visnosti od 30-45 kr.

Da so izverstna, se garantira.

Kupce se ujudno vabi v zavkup.

Oskerbištvo grajščine Slap pri Vipavi
5. marca 1888.

Teodor Slabanja, srebrar v Gorici,

ulice Morelli št. 17,

se priznata velečastiti duhovčini za izdelovanje cerkvenih potrebščin najnovije oblike, namreč: Monstrane, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognju pozlati, posrebriti in popraviti.

Na blagovljiva vprašanje radovoljno odgovarja in pošte vsako blago dobro spravljeno in postni ne prosti.

Št. 381Op.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljanice (Monte di pieta) ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da dne 12. marca t. l. začne javna dražba (kant) nerešenih zastav IV. četrtega leta 1886, t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca oktobra, novembra in decembra 1886.

V Gorici dne 9. februarja 1888.

OZNAKO.

Znani malar Josip Comuzzi, ki je bil osavljen na več razstavah in je izvrsten za malarije po cerkvah na steno in na platno in za popravke ter zboljšanje istih itd., odprl je svojo delavnico na trgu sv. Antona št. 7 v Gorici.

Pohvalna spričala, ki jili je prejel za svoja dela, in mnogoštevilna njegova dosedanja dela sama priporočajo ga prijateljem lepih in resnih olepšalnih malarij, osobito za cerkve.

Sadna drevesa

dobo se na slovenskem oddelku deželne kmetskiške šole v Gorici po sledenih jako nizkih cenah:

jabolčnih 10 za	20 kr.
sličnih 15 za	25 "
jako lepih ringlovih 15 za	20 "
mareličnih 20 za	25 "
breskevnih 20 za	30 "
raznih kolčev 100 za . . .	40 do 80 kr.

MARIJACELJSKE KAPLJICE

so izvrstno zdravilo za vse želdečeve bolezni; nepreseljivo zdravilo so ob slabem slasti do jedi, slabem vzdahu, napenjanju, kislem zdrogovjanju, zvijanju po trebuhi, prehlajenju želodca, zgagi, nabiranju skamenečica, za odpravo preobilne žleme, bledice, gnusja in riganja, glavobola od želodca, želodčevega krča, je proti otrjenju in zagati, preobjadi in prenapitji, glistam, bolezni na vranici, jetrah in zlati zili.

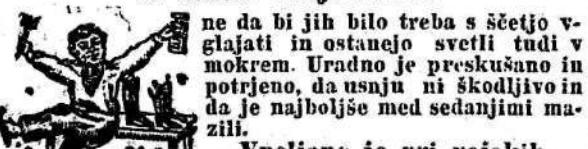
Cena male steklenice z naznailom uporabe je 35, večje pa 60 kr. Osrednja razpoložljavnica je v Kromeriju.

Marijaceljske kapljice niso skrivno zdravilo. Njih sostanski deli so naznanjeni na listku o njih uporabi.

Prave Marijaceljske kapljice se dobro skorej v vseh lekarnah v oviku z rudečo znamko zgornje podobe zlepiljenem.

V Gorici jih imajo lekarne Gironcoli, Cristofolitti, Kürner in Pontoni; v Sežani pa Philip Ritschel.

Črnilo od Rich. Gaertnerja, ki naredi čevlje svetle.

ne da bi jih bilo treba s ščetjo vgljati in ostanejo svetli tudi v mokrem. Uradno je preskušano in potrjeno, da usnu ni škodljivo in da je najboljše med sedanjimi mazili.

Vpeljano je pri vojakih.

Gleduti je na varstveno znamenje. Napravlja ga tovarna Rich. Gaertner na Dunaju, Giselastr. 4, Part.

Steklenica velja 50 kr.; s pošto naročeni vrhuta 2 steklenici gl. 30 kr., 6 steklenic gl. 12 kr., 12 steklenic gl. 80 kr. V Gorici se dobri pri E. Gentilejn v gospodskih ulicah št. 10-

Bicikli in tričkli iz prvih angleških tovaren

H. Bock-a na Dunaju, III. Hauptstrasse št. 72.

Ceniki se dopošljajo brezplačno.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je visoko c. k. namestništvo v Trstu dovolilo občini Rihemberški vsako leto 4 (štiri) semenj (trge) za živino kakor tudi za razno drugo blago. Tem semnjem (trgem) so določeni naslednji dnevi:
1. semenj bode na veliki torek,
2. " " dne 4. julija,
3. " " na kvatrno soboto v jeseni in
4. " " dne 21. decembra.

Ako pa pride kateri teh dni na nedeljo ali praznik, prenese se semenj (trg) na sledeči dan.

V tekočem letu se ne bodo plačevala tržnina za živino.

ŽUPANSTVO V RIHEMBERKU,
dne 20. svečana 1888.

Na drobno in na debelo.

Jožef Culot

v Gorici v Raštelji;

obilna in mnogovrstna zaloge norimberških, galanterijskih, malih reči in igrač.

Največi izbor blaga za raznočke (havirarje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, roženkrance itd.; priporoča svojo veliko zaloge mires ali lepotičij, tapicerij, olepšovalnega papirja kakor tudi zlate in srebrne podlega za mireške trupe po fabričnih cenah, veliko zaloge svec in veliko zaloge čevljev vsake sorte za male in veliko cene in možo itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotovo dobrate.

Cene tako nizke, da se ni batiti tekmovanja.

Na debelo — na drobno.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišča v Gorici prodaja se po znižani ceni — za 1 gld. 30 kr.

VELIKI TEDEN

IN

VELIKA NOĆ,

spisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdo pa denar uže z naročilom vred pošilje, naj prideve še 10 kr. za vozni list.

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v nunskih ulicah h. št. 14,

sprejema v tisek knjige, knjilce, časnike, vizitne liste, vabila, okrožnice, sonete, peti cije, cenike, jedilne liste, bolete, vozne in mrtvaške liste, žalna pisma in vsakoršna dela, ki spadajo v delokrog tiskarske umetnosti po prav nizkih cenah.

Tiskarna ima v zalogni vsakovrstnih tiskanje za cerkveno rabo, kakor: za spričevala, račune, duevnike, zapisnike, preglede, razkaze, posnetke, kanonske table, matice (matrike) za krst, birmo, zakon, smrt, velikonočne liste, kakor tudi za popis duš (status) v latinskom, slovenskem, italijanskem in nemškem jeziku itd. itd.

Tiskarna daje poročilo za natančno in hitro postrežbo in za nizkost cen.